

Sygn. akt: I C 95/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2023 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Krzysztof Połomski
Protokolant:	stażystka Beata Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2023 roku w Mrągowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w B.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. kwotę 1.447,91 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści siedem złotych i dziewięćdziesiąt jeden groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 października 2021 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.184,03 zł (dwa tysiące sto osiemdziesiąt cztery złote i trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt ***IC 95/22***

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. wystąpił przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. z powództwem o zasądzenie na jego rzecz kwoty 1.447,91 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 29 października 2021 roku do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 1 sierpnia 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzony został pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, który uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłacił na rzecz powoda odszkodowanie tytułem kosztów naprawy pojazdu w łącznej wysokości 14.651,65 złotych. W ocenie powoda wypłacona dotychczas kwota odszkodowania jest jednak zaniżona, gdyż zgodnie z jego kalkulacją koszt naprawy pojazdu wynosi 16.099,56

złotych i w związku tym strona pozwana jest zobowiązana dokonać jeszcze zapłaty kwoty 1.447,91 złotych. Według powoda pozwany bezpodstawnie zweryfikował koszt stawki za roboczogodzinę zastosowaną przez powódkę oraz nie uwzględnił kosztów cieniowania drzwi oraz wymiany listwy. Swoją legitymację czynną w sprawie skonkretyzował wskazując, że na podstawie umowy cesji nabył uprawnienie do dochodzenia odszkodowania od pozwanego z tytułu szkody z dnia 1 sierpnia 2021 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, iż po przeprowadzeniu kompleksowego postępowania likwidacyjnego i zweryfikowaniu przedłożonego przez powoda kosztorysu naprawy oraz faktury ustalił, że koszty naprawy uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia

2021 roku pojazdu powinny wynieść 14.562,05 złotych i taką też kwotę wypłacił powodowi – jako cesjonariuszowi – tytułem odszkodowania. Motywując swoje stanowisko wskazał, |

że powód zastosował zawyżoną stawkę za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych. Podniósł, że powód zawarł z (...) S.A. z siedzibą

w W. umowę o współpracę, na podstawie której otrzymał status warsztatu współpracującego także z pozwanym, zaś w treści umowy wyraźnie wskazano, iż stawka

za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych wynosić będzie 150 złotych netto.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 1 sierpnia 2021 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność S. B.. Sprawca w dacie zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w (...) Towarzystwie (...) S.A. z siedzibą

w W., który to podmiot przyjął odpowiedzialność za powstałą wskutek w/w zdarzenia szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego szkody wypłacił na rzecz powoda – jako cesjonariusza – odszkodowanie za naprawę pojazdu w kwocie 14.651,65 złotych.

(bezsporne, a nadto dowód: decyzja z dnia 28.09.2021r. – k. 24-25, dokumentacja szkodowa – k. 51-56, akta szkody – k. 58)

W dniu 20 sierpnia 2021 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. sporządził kalkulację naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w której łączny koszt naprawy pojazdu został określony na kwotę 15.950,87 złotych.

(dowód: kalkulacja naprawy (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. – k. 15-18)

W dniu 20 września 2021 roku (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. wystawił fakturę VAT nr (...), obciążając S. B. obowiązkiem zapłaty kwoty 16.099,56 złotych tytułem kosztów naprawy uszkodzonego

na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku pojazdu marki V. (...)

o numerze rejestracyjnym (...), (kwota 6.150 złotych z tytułu naprawy blacharsko-lakierniczej powiększona o kwotę 9.949,56 złotych tytułem materiałów).

(dowód: faktura VAT nr (...) – k. 14-14v)

W dniu 21 września 2021 roku S. B. zawarł z (...) sp. z o.o.

z siedzibą w B. umowę cesji wierzytelności, której przedmiot stanowiła wierzytelność w postaci prawa do dochodzenia odszkodowania wraz z wszelkimi prawami

z nią związanymi przysługującymi cedentowi od (...) Towarzystwa (...)

S.A. z siedzibą w W. w związku ze szkodą z dnia 1 sierpnia 2021 roku w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...)

(dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 13, upoważnienia – k. 10-11)

Zakres uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku obejmuje elementy tylnej części pojazdu i układu zawieszenia (m.in. zderzak tylny, ściana boczna lewa, rama pomocnicza tylnej osi, wahacz poprzeczny tylny lewy). Zakres stawek występujących na rynku lokalnym za roboczogodzinę prac mechaniczno-blaharskich oraz prac lakierniczych wynosi od 100 do 220 złotych netto. Stawki za roboczogodzinę przyjęte przez z (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. w wysokości 200 złotych netto mieszczą się w zakresie stawek stosowanych w warsztatach działających na rynku lokalnym. Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku – przy uwzględnieniu stawek za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych zastosowanych przez powoda – wynosi 16.099,56 złotych. Wysokość kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku, przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 150 złotych netto wynosi 14.611,12 złotych.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rzeczoznawstwa motoryzacyjnego M. P. – k. 73-98, opinia uzupełniająca biegłego M. P. – k. 125-133)

Sąd zważył, co następuje:

Zgłoszone powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. uznał swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia komunikacyjnego z dnia 1 sierpnia 2021 roku co do zasady, stąd też nie wymagają szczegółowego odniesienia kwestie związane z podstawami tej odpowiedzialności. Okoliczność bezsporną w realiach niniejszej sprawy stanowi bowiem fakt wypłaty przez pozwanego na rzecz powoda – jako cesjonariusza – odszkodowania z tytułu naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 14.651,65 złotych.

Spór stron oscyłował jedynie wokół granicy odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela. Pozwany kwestionował bowiem zastosowaną przez powoda stawkę za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych (200 złotych netto). Konsekwentnie podnosił, że powoda łączy z (...) S.A. z siedzibą w W. umowa o współpracę, na podstawie której (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. otrzymał status warsztatu współpracującego także z pozwanym, zaś w tej treści umowy wyraźnie wskazano, iż w ramach współpracy stawka za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych wynosić będzie 150 złotych netto.

W procesie cywilnym to na stronach spoczywa obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności, które stosownie do art. 227 kpc mogą być przedmiotem dowodu. Ciężar dowodu spoczywa zaś – stosownie do treści art. 6 kc – na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z kolei granice odpowiedzialności za skutki zdarzenia wywołującego szkodę wyznacza art. 361 kc, który w § 1 stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Pod pojęciem szkody należy rozumieć różnicę pomiędzy stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby nie doszło do zdarzenia szkodzącego. W odniesieniu do szkody komunikacyjnej jest to w praktyce różnica pomiędzy wartością, jaką pojazd przedstawiał

w chwili wypadku, a jego wartością po wypadku (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w W. z dnia 20 listopada 2014 roku sygn. akt I ACa 685/14, publ. LEX nr 1711573). W orzecznictwie sądowym ugruntowanym od pewnego czasu jest pogląd wyrażony w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli jednak ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (vide: uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku sygn. akt III CZP 80/11, publ. OSNC 2012/10/112). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela wyrażone w tej uchwale stanowisko, w pełni aprobuując przedstawioną w uzasadnieniu do uchwały argumentację.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do podnoszonej przez pozwanego kwestii, iż (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. łączy z (...) S.A. z siedzibą w W. umowa o współpracy, na podstawie której powód otrzymał status warsztatu współpracującego m.in. z pozwanym i zobowiązał się w ramach tej współpracy do stosowania stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych w kwocie 150 złotych netto, co uprawniało ubezpieczyciela do weryfikacji tego kosztu wskazać należy, że strona powodowa w piśmie z dnia 29 września 2022 roku (vide: pismo na k. 106 akt sprawy) w istocie potwierdziła, iż była stroną wymienionej umowy, niemniej jednak – na skutek jej wypowiedzenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. – było tak wyłącznie do dnia 1 lipca 2021 roku. W tych okolicznościach stwierdzić zatem należało, że wbrew twierdzeniom pozwanego postanowienia umowy o współpracy nie mogły obowiązywać w dacie naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a tym samym ubezpieczyciel nie był uprawniony do weryfikacji stawek zastosowanych przez stronę powodową do stawek określonych tą umową. Abstrahując od powyższego wskazać również należy, że zarzut pozwanego w postaci związania powoda umową o współpracy nie mógł odnieść oczekiwanych rezultatów z uwagi na fakt, iż ubezpieczyciel nie wykazał, by naprawa uszkodzonego na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) faktycznie została powodowi zlecona na zasadach i warunkach umowy o współpracy. Pozwany nie przedstawił bowiem na tę okoliczność żadnych środków dowodowych. Z kolei zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stoi w opozycji do jego twierdzeń w tym zakresie.

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia oraz rozważania prawne, a w szczególności rozbieżności stron co do kosztów naprawy pojazdu i związanej z tym wysokości szkody, Sąd uwzględnił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu mechaniki samochodowej na okoliczność ustalenia rzeczywistego zakresu i kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych na skutek zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku, w tym zasadności wysokości zastosowanej przez powoda stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-lakierniczych. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż kwestia ta wymagała wiadomości specjalnych i miała bezpośrednie przełożenie na ocenę wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Powołany w sprawie niezależny biegły sądowy M. P. wskazał, że zakres stawek występujących na rynku lokalnym za roboczogodzinę prac mechaniczno-blacharskich oraz prac lakierniczych wynosi od 100 do 220 złotych netto, a tym samym przyjęta przez powoda stawka za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych mieści się w zakresie stawek stosowanych w warsztatach działających na rynku lokalnym. Przyjmując zasadność zastosowanej przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w B. stawki za roboczogodzinę prac wskazał, że wysokość kosztów naprawy uszkodzeń pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w wyniku zdarzenia z dnia 1 sierpnia 2021 roku wynosi 16.099,56 złotych. Z kolei w opinii uzupełniającej – opracowanej na skutek zastrzeżeń pozwanego – sporządził alternatywny wariant kosztorysu przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę w wysokości 150 złotych netto i ustalił, że wówczas koszt naprawy pojazdu wynosiłby 14.611,12 złotych

W ocenie Sądu opinia biegłego M. P. – zarówno podstawowa, jak

i uzupełniająca – była przygotowana w sposób profesjonalny, fachowy i poparty rzeczową argumentacją. Nie budziła przy tym żadnych wątpliwości zarówno pod względem formalnym, jak i merytorycznym. Zawarte w opiniach tezy wyrażone zostały w sposób jasny i zrozumiały, a wnioski w sposób logiczny wyciągnięte z poczynionych ustaleń.

W świetle powyższych ustaleń, w tym wobec braku wykazania przez pozwanego faktu związania powoda umową o współpracy, jak i tego, że naprawa pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) faktycznie odbyła się na jej zasadach, brak było podstaw do oparcia wysokości szkody na wnioskach biegłego zawartych w opinii uzupełniającej. Uwzględniając wyżej zaprezentowane poglądy Sąd uznał, że zasadnym było oparcie wysokości szkody na pierwotnej opinii biegłego sądowego M. P.,

a konkretnie na ustalonych w niej kosztach naprawy pojazdu i określenie na tej podstawie wysokości należnego powodowi odszkodowania na poziomie 16.099,56 złotych. Biorąc pod uwagę dotychczas wypłaconą kwotę odszkodowania (14.651,65 zł) pozostała część odszkodowania winna wynosić zatem 1.447,91 złotych (16.099,56 zł – 14.651,65 zł).

Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 415 kc w zw. z art. 805 § 2 pkt 1 kc – orzeczono jak w punkcie I wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, aprobuując wskazaną w pozwie datę wymagalności roszczenia.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie III wyroku – stosownie do jego wyniku –

na podstawie art. 98 § 1, § 1¹ i § 3 kpc, art. 99 kpc w zw. z § 2 pkt 2 i § 15 ust. 1 Rozporządzenia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018r. poz. 265), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.184,03 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 270 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Wśród udokumentowanych kosztów procesu znalazła się także opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 złotych, opłata skarbowa

od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego w łącznej kwocie 1.797,03 złotych.

/-/ sędzia Krzysztof Połomski